

Allah bir ise Kur'an da neden BİZ ifadesi geçer?

www.ateistlerecevap.org/2017/04/allah-bir-ise-kuran-da-neden-biz.html

ateistlerecevap

Nisan 19, 2017

Dilerseniz cevabı maddeler halinde öğrenelim:

1- “Biz” tabiri meliklerin ve sultanların tabiridir. Onlar sözlerine ya da mektuplarına başlarken “Biz ki...” diyerek başlarlar.

Zira bu ifadede haşmet ve büyüklük vardır. Allah'ta ezel ve ebedin sultanı ve padişahıdır. Elbette haşmet ve büyüklük ifade eden “Biz” tabirini “Ben” tabirine tercih etmesi azametinin şanındandır.

2- Allah, Kur'an'ın indirilmesi gibi, meleklerinde içinde bulunduğu ve onların vasıta olduğu işlerde “Biz” der ki, bununla, zatı ile birlikte o icraatta vasıta olan meleğe de işaret edilmiş olur.

Mesela “**Kur'an'ı biz indirdik**” dediğinde “Biz” ifadesinin açılımıyla ayet şöyle anlaşılır: “Kur'an'ı ben, meleklerim vasıtasıyla habibime indirdim” Ya da “**Biz gökten bir su indiriyoruz**” denildiğinde, yağmur damlalarını indirmekle görevli olan meleğe de dikkat çekilmek-te, melek de bu ifadeye dâhil olmaktadır.

Ancak bu meleklerin tesirde hiç bir müdahaleleri yoktur. Çünkü tesiri hakiki sahibi ancak Allah'tır.

3- Genelde yaratılışın anlatıldığı ayetlerde Allah “Ben” der. Mesela “Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım” ayetinde olduğu gibi.

Ancak yaratılışın anlatıldığı bazı ayetlerde de “Biz” tabiri geçer. Bununla kastedilen ise o anda meleklerin o yaratılışa şahit olduğu ve orada bulunduğudır. Bu ifadeyle Allah kendi sözüne melekleri şahit yapmaktadır.

Mesela “**Biz yeri, göğü ve içindekilerini yarattık**” denildiğinde, Allah'ın bu yaratmağı tek başına yaptığı ve bunları yaratırken meleklerin hazır ve şahit olduğu anlaşılır.

“Daha detaylı bilgi için yazının devamını ve sonundaki videoyu izleyin”

Değerli kardeşimiz,

Önce bir hususu belirtelim: Cenab-ı Hak Kur'ân-ı Kerim'de, her zaman "ben" yerine "biz" diye hitap etmiyor. Âyetler hep bu şekilde sıralanmıyor. Yerine göre "Ben", mevzuunun gelişine, meselenin anlatılışına göre hitap tarzları da değişiyor. Nitekim meallerini vereceğimiz şu âyet-i kerimelere dikkat edilirse bu husus açıkça görülür:

“Ey İsrailoğulları! Size ihsan ettiğim nimetlerimi hatırlayın ve son peygambere iman edeceğinize dair bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki, ben de size verdiğim sözü yerine getirip mükâfatınızı vereyim. Ve sadece benden korkun.” (Bakara, 2/40-41)

“Kullarım senden beni sordukları vakit de ki, muhakkak ben çok yakıным. Bana dua ettiği zaman, dua edenin duasına cevap veririm. Öyle ise onlar da benim davetime uysunlar. Bana iman etsinler ki, doğru yolu bulmuş olsunlar.” (Bakara, 2/186)

“Bana dua edin, icabet edeyim.” (Mü'minûn, 23/60)

“Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım.” (Zâriyat, 51/56)

Evet, sadece birkaç misal olması bakımından meallerini verdiğimiz bu âyetler gibi daha pek çok âyet-i kerimelerde Yüce Rabbimiz, kendi zâtından “Ben” mânâsına gelen zamirlerle ifade etmektedir. Bu âyetlere dikkat edilirse, “Bana verdiğiniz sözü”, “Kabul ederim”, “Beni sordukları vakit”, “Benden korkun” gibi ifadelerin, doğrudan Cenab-ı Hakk'ın zâtıyla ilgili olduğu ve arada hiçbir vasıta kabul etmeyeceği görülür.

İşte Allah'ın “Ben” diye hitap ettiği âyetlerin büyük ekseriyeti hep zâtıyla ilgilidir; “Biz” diye hitap edilen âyet-i kerimelerde ise, umumiyetle arada bir vasıta vardır.

Mesela, Kur'ân'ın indirildiğini haber veren bütün âyet-i kerimelerde “Biz indirdik” buyrulur. Bütün âyetler vahiy kanalıyla indirildiğine göre, burada Allah ile Peygamber (a.s.m.) arasındaki vasıta, bir melek olan Cebrail (as)'dir.

Yine “Bulutla gölge yaptık.” (Bakara, 2/57) gibi âyetlerde işi yaptıran Allah, işi yapan “Allah'ın memurları” mesâbesindeki meleklerdir. Ancak burada, meleklerin “memur” olarak vasıflandırılmasını, insanların işlerini kolaylaştırmak için kullanma zorunda kaldıkları memurlarla kıyaslamaktan kaçınmak lâzımdır. İnsanlar acizliklerinden dolayı memur tutuyorlar; Cenab-ı Hak ise kâinatta hükmeden kudretinin icraatını ilân etmek, onlar vasıtasıyla azametini bildirmek için melekleri istihdam ediyor. Zaten birçok müfessirimiz, bu çeşit âyet-i kerimelerde Cenab-ı Hakk'ın kendi azamet ve kudreti, ulûhiyet ve kibriyâsı ile hitap ettiğini bildirirler. Yâni Cenab-ı Hak, Esmâü'l-Hüsna ve sıfatlarıyla birlikte hitap ederek, kendi büyüklüğünü ve celâlini bildirmektedir.

Meselâ,

“Kur'ân'ı kesinlikle biz indirdik, elbette onu yine biz koruyacağız.” (Hicr, 15/9)

mealindeki âyet-i kerimenin metninde “biz” mânâsına gelen dört kelime vardır. Burada hem Cenab-ı Hakk'ın kibriya ve azametinin ifadesi bahis mevzuudur, hem de meselenin ehemmiyeti zamirlerle kuvvetlendirilmektedir.

Müfessir Ebu's-Suûd Efendi, bu âyetin tefsirinde, “Biz azamet-i şânımız ve uluvv-i cenabımızla Kur'ân'ı indirdik” der.

Kevser Sûresinde geçen “Biz” mânâsına gelen “İnnâ”nın tefsirinde ise Fahrüddin Râzi, “buradaki ‘Biz’den murad, Cenab-ı Hakk'ın azametini göstermektir” der. “Çünkü Kevser'i Peygamber Efendimize (a.s.m.) hediye olarak veren, yerin ve göğün sahibi olan Cenab-ı Hak'tır. Hediye edilen şey de verenin büyüklüğüne göre bir kıymet ve azamet kazanır.”

Bediüzzaman, Bakara Sûresinin 34. âyetinin tefsirinde “Ben” mânâsına gelen “İnnî”ve “Biz dedik” mânâsına gelen “Kulnâ” kelimelerini ele alır ve şöyle der:

“Cenab-ı Hakk’ın halk ve îcat fiilinde vasitanın bulunmadığına, kelâm ve hitabında vasitanın bulunduğuna işarettir.”

Devamında ise Nisa sûresinin 105. âyetindeki “Biz” mânâsına gelen “nâ” zamirinin tefsirinde şu hususları dikkate verir:

“Bu âyette azamete delalet eden ‘nâ’ zamir-i cem’i vahiyde vasitanın bulunduğuna işaret olduğu gibi, ‘Allah’ın sana gösterdiği’ mealindeki cümlede müfred hükmünde olan lafz-ı celâl mânâları ilham etmekte vasitanın bulunmadığına işarettir.” (*İşaratü’l-îcaz, s. 230*)

O halde, Allah’ın bazı âyetlerde “Biz” diye hitap etmesinden, -hâşâ- Cenab-ı Hakk’ın birden fazla olduğu akla gelmemelidir. Zaten gelmez de.

Bazan biz de kendi yaptığımız bir işten bahsederken bile “Biz yaptık” demez miyiz?